

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3049/2022
14.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Весна Момчиловић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Симоновић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Данијела Јовановић Стојановић, из ..., ради поништаја уговора, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1098/2020 од 26.01.2021. године, у седници већа одржаној 14.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1098/2020 од 26.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1098/2020 од 26.01.2021. године преиначена је пресуда Основног суда у Књажевцу П 864/18 од 02.12.2019. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је апсолутно ништав уговор о купопродаји закључен између тужених ББ и ВВ, као продаваца и туженог ГГ, као купца, оверен пред Општинским судом у Књажевцу под Ов.бр.1930/03 дана 16.12.2003. године и обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове поступка, туженима ББ и ВВ солидарно у износу од 332.700,00 динара, а туженом ГГ у износу од 117.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 395. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Решењем РЗ 144/21 од 14.12.2021. године, Апелациони суд у Нишу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиље, применом члана 395. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09).

Према члану 395. ЗПП који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20),

ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Из ове одредбе произилази да Врховни касациони суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд. У овој правној ствари, апелациони суд није предложио одлучивање о ревизији тужиље, због чега услова нема да Врховни касациони суд прихвати одлучивање о ревизији, применом члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је поднета 20.03.2007. године. Означена вредност предмета спора у тужби и првостепеној пресуди је 510.000,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро=80,7193 динара), представља динарску противвредност 6.318,19 евра. Првостепена пресуда је донета 02.12.2019. године, а побијана другостепена пресуда је донета 26.01.2021. године. На конкретан поступак започет пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године, а правноснажно окончаног после ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије број 55/14), примењују се одредбе ранијег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09). Изузетак је одредба члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, према којој се дозвољеност ревизије у свим поступцима, без обзира када су покренути, цени према прописаном ревизијском лимиту.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра (ревизијски лимит), то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић